

**LIETUVOS BANKAS
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2023-04-27 Nr. 429-236

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2021 m. gruodžio 1 d. – 2022 m. lapkričio 30 d. draudimo laikotarpiui tarp UAB „Circle K“ (toliau – draudėja) ir draudiko buvo sudaryta Verslo civilinės atsakomybės draudimo sutartis (draudimo liudijimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Draudimo sutartis). Be kitų Draudimo sutartyje išvardintų draudimo rizikų, Draudimo sutartimi buvo apdrausta ir draudėjos veiklos civilinė atsakomybė. Draudimo apsauga suteikta Verslo civilinės atsakomybės draudimo taisyklių Nr. 054 (2020 m. spalio 27 d. redakcija) (toliau – Taisyklės) pagrindu.

Pareiškėjas draudėjai 2022 m. lapkričio 3 d. pateikė pretenziją dėl žalos atlyginimo, joje nurodė, kad 2022 m. lapkričio 3 d., naudojantis automobilio plovimo paslaugomis, suskilo automobilio stogo apdaila (toliau – Įvykis). Minėtos pretenzijos pagrindu pagal Draudimo sutarties sąlygas buvo pradėtas Įvykio administravimas.

Draudikas pareiškėją 2022 m. lapkričio 17 d. raštu informavo, kad atliko „sugadinimų nuotraukų vertinimą, kurių apgadinimų pobūdis leidžia teigti, kad jie atsirado ilgalaikės eksploatacijos metu“. Draudikas pabrėžė, kad automobilio sugadinimų pobūdis negali pagrįsti argumento, kad sugadinimai yra būdingi dėl plovyklos netinkamo veikimo padarytiems defektams.

Draudikas taip pat pabrėžė, kad buvo peržiūrėtas automobilio plovimo vaizdo įrašas. Vaizdo įrašo duomenų pagrindu buvo nustatyta, kad plovyklos mechanizmai veikė tinkamai ir nebuvo užfiksuota jokių duomenų, kad žala automobiliui galėjo būti padaryta dėl plovimo šepetiuose įstrigusio kieto kūno.

Draudikas pareiškėjui nurodė, kad dėl Įvykio draudėjai civilinė atsakomybė nekyla, todėl draudikas pagal Draudimo sutartį neturi pareigos pareiškėjui mokėti draudimo išmokos.

Pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko sprendimu, draudikui adresuotoje 2022 m. gruodžio 2 d. pretenzijoje nurodė, kad „po automobilio plovimo lakas suskeldėjo, vietomis nusitrynė, atsilupinėjo“. Pareiškėjas pabrėžė, kad draudėjai 2022 m. lapkričio 3 d. pateikus pretenziją dėl žalos atlyginimo draudėjos darbuotoja galimai netinkamai nuotraukose užfiksavo automobilio sugadinimus.

Pareiškėjas nurodė, kad, nustatant Įvykio kilimo priežastį, turi būti vadovaujama pareiškėjo po Įvykio darytomis nuotraukomis, kuriose yra aiškiai matomas automobilio sugadinimų pobūdis. Pareiškėjas pabrėžė, kad draudiko sprendimas atsisakyti mokėti draudimo išmoką buvo priimtas, vadovaujantis draudėjos darbuotojos darytomis nekokybiškomis automobilio sugadinimų nuotraukomis, todėl reikalavo pakartotinai apsvarstyti priimtą sprendimą ir dėl Įvykio išmokėti draudimo išmoką.

Draudikas, nesutikdamas su pareiškėjo reikalavimu, 2022 m. gruodžio 12 d. atsakyme į pareiškėjo pretenziją nurodė, kad sprendimas atsisakyti mokėti draudimo išmoką buvo priimtas, įvertinus visą administruojant Įvykį surinktą informaciją. Draudikas pabrėžė, kad draudiko ekspertas 2022 m. gruodžio 8 d. parengė Ekspertinę pažymą (toliau – Ekspertinė pažyma), kurioje konstatavo, kad automobilio stogo apdailos lako sluoksnis pamažu suskilinėjo dėl natūralaus nusidėvėjimo eksploatuojant automobilį. Remdamasis surinktais įrodymais, draudikas nurodė, kad sprendimas atsisakyti mokėti draudimo išmoką yra teisėtas ir pagrįstas.

Pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko sprendimu, prašyme nagrinėti vartojimo ginčą iš esmės pakartotojo draudikui adresuotoje 2022 m. gruodžio 2 d. pretenzijoje nurodytas aplinkybes ir draudikui kėlė reikalavimą dėl įvykio išmokėti draudimo išmoką.

Draudikas pateiktame atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi pakartotojo pareiškėjui adresuotuose 2022 m. lapkričio 17 d. ir 2022 m. gruodžio 12 d. raštuose nurodytas aplinkybes. Be to, draudikas papildomai nurodė, kad Ekspertinė pažyma buvo parengta įvertinus ir po įvykio pareiškėjo darytas automobilio sugadinimų nuotraukas.

Draudikas pabrėžė, kad Ekspertinės pažymos duomenys vienareikšmiškai patvirtino, kad automobilio sugadinimai negali būti pareiškėjo nurodyto įvykio pasekmė. Be to, draudikas nurodė, kad „dar kartą išanalizavus vaizdo įrašą, buvo nustatyta, kad plovyklos mechanizmai veikė tinkamai, automobilis buvo taip pat pastatytas tinkamai, nebuvo jokių pašalinių veiksnių, kurie galėtų įtakoti automobilio sugadinimą plovimo metu.“

Draudikas pabrėžė, kad, siekdamas pagrįsti sprendimą atsisakyti dėl įvykio išmokėti draudimo išmoką, papildomai surinko automobilių remonto paslaugas teikiančių įmonių duomenis apie galimas žalos automobiliui atsiradimo priežastis. Draudikas nurodė, kad papildomai surinkti įrodymai patvirtino, jog žala automobilio stogui galėjo būti padaryta dėl natūralių procesų arba dėl nekokybiškai atliktų transporto priemonės remonto darbų.

Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas mano, kad objektyviais įrodymais pagrindė, jog įvykis negali būti pripažintas draudžiamuoju, todėl neturi pagrindo keisti priimto sprendimo atsisakyti pareiškėjui dėl įvykio išmokėti draudimo išmoką.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko sprendimo atsisakyti dėl įvykio išmokėti draudimo išmoką pagrįstumo.

Siekiant išnagrinėti tarp pareiškėjo ir draudiko kilusį ginčą, būtina įvertinti *Draudimo sutarties sąlygas ir jų taikymą bei draudiko sprendimo atsisakyti mokėti draudimo išmoką pagrindimo aplinkybes.*

Vertinant ginčo šalių nurodytas aplinkybes, visų pirma svarbu pažymėti, kad Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.987 straipsnis nustato, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Draudėjos civilinės atsakomybės draudimo sutartis buvo sudaryta trečiojo asmens (nagrinėjamu atveju – pareiškėjo) naudai. Draudimo sutarties sąlygas, reikšmingas draudžiamąjį įvykio faktui patvirtinti, detalizuoja Taisyklės.

Taisyklių 4 punkte įtvirtina, kad draudimo objektas yra draudėjo turiniai interesai, susiję su draudėjo civiline atsakomybe, kylančia dėl draudėjo veiksmais (veikimu arba neveikimu) padarytos žalos tretiesiems asmenims, draudėjui vykdant veiklą, kuri draudimo sutartyje nurodyta kaip apdrausta, ir įvykus Taisyklėse ir (arba) draudimo sutartyje nurodytiems draudžiamiesiems įvykiams.

Draudimo liudijime nustatyta, kad Draudimo sutartimi yra apdrausta draudėjos veiklos civilinė atsakomybė, produkto civilinė atsakomybė ir civilinė atsakomybė už žalą, padarytą patikėtam turtui ir aplinkos užteršimui.

Remiantis ginčo šalių nurodytomis aplinkybėmis, darytina išvada, kad nagrinėjamu atveju ginčo šalys nesutaria, ar draudėjai turi būti taikomos jos veiklos civilinės atsakomybės sąlygos.

Vadovaujantis CK 6.246 straipsnio 1 dalimi, civilinė atsakomybė atsiranda neįvykdžius įstatymuose ar sutartyje nustatytos pareigos (neteisėtas neveikimas) arba atlikus veiksmus, kuriuos įstatymai ar sutartis draudžia atlikti (neteisėtas neveikimas), arba pažeidus bendro pobūdžio pareigą elgtis atidžiai ir rūpestingai.

Civilinei atsakomybei taikyti būtina nustatyti šias sąlygas: neteisėtus veiksmus, žalą, priežastinį ryšį tarp asmens neteisėtų veiksmų ir atsiradusios žalos bei kaltę (CK 6.246–6.249 straipsniai). CK 6.249 straipsnio 1 dalis žalą apibrėžia kaip asmens turto netekimą arba sužalojimą, turėtas išlaidas (tiesioginius nuostolius), taip pat negautas pajamas, kurias trečiasis asmuo būtų gavęs, jeigu nebūtų buvę neteisėtų veiksmų. Piniginė žalos išraiška yra nuostoliai. Iš esmės tokios pačios nuostatos yra įtvirtintos ir Taisyklių 4 punkte.

Vertinant draudiko sprendimo atsisakyti mokėti draudimo išmoką, nenustačius draudėjos civilinės atsakomybės sąlygų, pagrįstumą, pažymėtina, kad draudikas neturi teisės išmokėti draudimo išmoką ar atsisakyti ją išmokėti, neįsitikinęs, kad draudžiamasis įvykis buvo. Draudikas privalo įrodyti aplinkybes, atleidžiančias jį nuo draudimo išmokos mokėjimo¹.

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas konstatavo, kad Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio nuostatos įtvirtina draudiko pareigą, pasinaudojant jam suteiktomis teisėmis, nustatyti draudžiamąjį įvykį ar jo nebuvimą, kitas draudimo išmokai mokėti reikšmingas aplinkybes, o kitiems draudimo santykių dalyviams nustato pareigą pateikti draudikui visus turimus draudimo sutartyje nurodytus ir draudiko reikalaujamus dokumentus bei informaciją. Dėl to, kilus šalių ginčui dėl pirmiau nurodytų aplinkybių, lėmusių draudiko atsisakymą mokėti draudimo išmoką, draudikas turi pareigą pateikti duomenis, pagrindžiančius jo sprendimą nemokėti draudimo išmokos, o kiti draudimo santykių dalyviai, juos ginčydami, privalo pateikti jų argumentus ir nurodomas aplinkybes patvirtinančius įrodymus (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 12 ir 178 straipsniai)².

Draudikas argumentus, kad įvykis neatitinka Draudimo sutartyje įtvirtintų draudžiamąjo įvykio sąlygų, grindė draudiko eksperto parengtos Ekspertinės pažymos ir 2023 m. vasario 24 d. parengtos Papildomos ekspertinės pažymos (toliau – Papildoma ekspertinė pažyma) duomenimis.

Ekspertinėje pažymoje nurodyta, kad „iš pateiktų automobilio apdailos detalių sugadinimų nuotraukų nustatyta, kad apdailų paviršių išoriniame skaidraus lako sluoksnyje susidarė daugybė smulkių visomis kryptimis einančių įskilimų, lakas „suaižėjęs“. Keliose vietose toks pažeistas lako sluoksnis yra dingęs ir matomas matinis nepadengto plastiko paviršius. Šalia šių pažeistų detalių esančios ir kitos metalinės automobilio kėbulo dalys padengtos kokybiška nepažeista lako - dažų danga. Tai leidžia tvirtinti, kad plovimo metu nebuvo padidintos mechaninės jėgos, padidinto abrazyvinio ar cheminio poveikio į automobilio kėbulą.“

Ekspertinėje pažymoje daroma išvada, kad automobilio „stogo apdailų lako sluoksnis pamažu suskilinėjo ir atšoko, išnykus sukibimo jėgoms tarp skirtingų medžiagų dėl natūralių polimerų senėjimo procesų ir jų savybių keitimosi“.

Papildomoje ekspertinėje pažymoje buvo konkretizuoti Ekspertinės pažymos duomenys. Minėtame dokumente, atsižvelgiant į Ekspertinėje pažymoje nurodytą išvadą, papildomai konstatuojama, kad „techniniu požiūriu galima teigti, kad tokie užfiksuoti sugadinimai negalėjo būti padaryti automatinės plovyklos besisukančiais šepečiais. Tais atvejais, kai sugadinimus padaro besisukančių šepečių plaušai, jie būna ilgų ir plonų, vienodo storio, lanko formos, lygiagrečių tarpusavyje, cikliškų, besikartojančių įbrėžimų formos, ir vyraujanti kryptis būna išsidėsčiusi tam tikru smailiu kampu išilginės automobilio ašies atžvilgiu, sugadinimų zona užima didelį plotą.“

Papildomoje ekspertinėje pažymoje taip pat konstatuojama, kad „peržiūrėjus plovimo vaizdo įrašą matyti, kad automobilis buvo pastatytas tinkamai, plovyklos mechanizmai veikė tvarkingai, pagal užduotą algoritmą, kokio nors pašalinio kieto kūno, įstrigusio šepečiuose, nebuvo, plovyklos džiovintuvo viršutinis korpusas automobilio priietęs nebuvo.“

Vertinant draudiko eksperto atlikto tyrimo pagrindu padarytų išvadų, kaip įrodymo, objektyvumą, pažymėtina, kad Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotoje teisės aiškinimo ir taikymo praktikoje konstatuojama, kad konkretūs faktiniai duomenys, gauti ekspertinio tyrimo metu, gali būti atmesti kaip įrodymai, jei manoma, kad jie nepagrįsti, nepatikimi ar turi kitokių trūkumų. Kitiškai vertinti eksperto išvadą ar jos dalį galima tada, kai ekspertizės turinys prieštaringas, išvados neišplaukia iš tyrimo eigos, išvada pateikta neatlikus tyrimo arba jis

¹ Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 ir 7 dalys.

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. kovo 8 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-117-686/2017.

atliktas neišsamiai ir kitais panašiais atvejais, kai kyla pagrįstų abejonų dėl ekspertinio tyrimo eigos ir rezultatų³.

Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad draudiko ekspertas, rengdamas ekspertines išvadas, ne tik vertino įvykio metu gautas automobilio sugadinimų nuotraukas, tačiau įvertino ir draudėjos pateiktame automobilio plovimo vaizdo įrašė užfiksuotą informaciją. Minėti duomenys yra reikšmingi, siekiant nustatyti, ar draudėjos veikloje nepasireiškė neteisėti veiksmai, kaip būtina civilinės atsakomybės atsiradimo sąlyga. Draudiko ekspertas, atlikdamas automobilio sugadinimo pobūdžio vertinimą, taip pat palygino automobilio sugadinimus su paprastai automatinių plovyklų padaromais transporto priemonių defektais.

Draudiko ekspertas, vertindamas, ar pareiškėjo automobiliui padaryti sugadinimai gali būti įvykio pasekmė, vadovavosi pareiškėjo pateiktomis jo po įvykio darytomis sugadintos transporto priemonės nuotraukomis. Remiantis pareiškėjo draudikui ir Lietuvos bankui nurodytomis aplinkybėmis, darytina išvada, kad pareiškėjas draudikui pateiktas po įvykio darytas automobilio sugadinimų nuotraukas vertina kaip objektyvų įrodymą, galintį pagrįsti žalos automobiliui atsiradimo priežastis.

Atsižvelgiant į tai, nėra pagrindo teigti, kad draudiko ekspertas, atlikdamas įvykio priežasčių tyrimą, vadovavosi neišsamiais ar netiksliais įvykio administravimo metu surinktais duomenimis. Be to, nepagrįstomis pripažintinos pareiškėjo nurodytos aplinkybės, kad draudiko sprendimas atsisakyti mokėti draudimo išmoką galimai buvo priimtas draudikui įvertinus draudėjos pateiktas automobilio sugadinimų nuotraukas, nors dėl jose užfiksuotų duomenų objektyvumo pareiškėjui kyla abejonų.

Draudikas atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi taip pat nurodė, kad pareiškėjo pateiktose nuotraukose automobilio sugadinimai buvo kokybiškai ir aiškiai užfiksuoti ir gerai matomi. Draudikas pabrėžė, kad iš „pareiškėjo pateiktų nuotraukų yra aiškiai matoma, jog atitinkamo pobūdžio ir stiprumo sugadinimai buvo padaryti tik ant automobilio plastikinių apdailų. Lako suskilimai yra matomi einantys per visą vieną automobilio plastikinės apdailos dalį. Visiškai šalia esanti stogo danga ir lakas šiuo atveju yra nepažeistas. Jeigu atitinkami sugadinimai būtų atsiradę dėl plovikloje naudoto šepetio, kuris apima, plauna, atitinkamomis plovimo medžiagomis padengia visą automobilio stogą, tokio stiprumo sugadinimai būtų matomi ir šalia esančioje stogo dalyje. Tai, kad šalia esanti stogo dalis buvo iš esmės nepažeista patvirtina, kad sugadinimai negalėjo būti padaryti plovikloje naudojamo šepetio.“

Svarbu pažymėti, kad draudiko ekspertai turi specialių žinių, reikalingų eismo įvykio aplinkybių tyrimui, tai yra nuolatinė ir įprasta jų veiklos dalis. Draudimo įstatymo 98 straipsnio nuostatos, įpareigojančios draudiką tirti ir vertinti įvykio, kuris gali būti pripažintas draudžiamuoju, aplinkybes, šių aplinkybių tyrimo pagrindu priimti sprendimą dėl draudimo išmokos mokėjimo ir draudėjui (apdraustajam, naudos gavėjui) išmokėti draudimo išmoką, įvykus draudžiamajam įvykiui, lemia draudiko pareigą turėti kvalifikuotus darbuotojus, kurie yra kompetentingi įvertinti įvykusio įvykio atitiktį draudimo sutartyje nustatytiems draudžiamąjo įvykio požymiams ir kitoms draudimo išmokos mokėjimo sąlygoms.

Todėl, remiantis informacija apie įrodymus, kuriais vadovaudamasis draudiko ekspertas atliko įvykio priežasčių nustatymo tyrimą, darytina išvada, kad ekspertinės pažymos buvo parengtos atlikus išsamų objektyvių įrodymų tyrimą ir šio tyrimo pagrindu padarytos išvados neprieštarauja kitiems įvykio administravimo metu surinktiems įrodymams.

Draudikas, atsižvelgdamas į Draudimo įstatymo 98 straipsnyje įtvirtintas draudimo sutarties šalių pareigas, įvykus įvykiui, kuris gali būti pripažįstamas draudžiamuoju, ir, siekdamas tinkamai įvykdyti įstatymo reikalavimus bei pagrįsti ekspertinių išvadų, kaip įrodymo, pakankumą, papildomai surinko remonto įmonių UAB „Korpo“ ir UAB „Autojuta“ duomenis apie galimas automobilio sugadinimų priežastis. Minėtoms remonto įmonėms buvo pateiktos automobilių sugadinimų nuotraukos.

UAB „Korpo“ draudikui adresuotame 2023 m. vasario 24 d. rašte nurodė, kad „pagal pateiktas nuotraukas, tikėtina, kad sugadinimai atsirado dėl natūralių gamtos reiškinių arba dėl nekokybiškai atlikto kėbulo remonto.“ UAB „Autojuta“ draudikui adresuotame 2023 m. vasario 28 d. rašte nurodė, kad automobilio sugadinimų priežastimi galėjo būti „nekokybiškas dažymas“. Minėta remonto įmonė draudikui 2023 m. vasario 28 d. rašte nurodė: „Tikėtina, kad automobilis atvežtas iš pietų Europos, kur labai intensyvi saulė.“

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. birželio 17 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-386-469/2015.

Draudikas Lietuvos bankui pateiktame atsiliepime nurodė, kad „savo iniciatyva taip pat surado būtent šio automobilio istoriją ir pažeidimus stogui patvirtinančius įrodymus. Pagal automobilio VIN kodą draudikas surado 2017 metais vykdytą automobilio aukcioną. Draudiko nurodytame aukciono puslapyje yra nurodyta, kad automobiliui pagrindinė žala buvo padaryta krušos.“

Remdamasis surinktais duomenimis, draudikas pabrėžė, jog „akivaizdu, kad prieš registruojant automobilį Lietuvos Respublikoje, turėjo būti atlikti stogo remonto, lakavimo ir dažymo darbai. Atitinkamai, remonto įmonių pateikta nuomonė dėl galimai netinkamai atlikto remonto, dėl ko būtent plastikinių stogo apdailų lakas yra suskilinėjęs, atsilupęs (natūralūs procesai, atsilupimas iš esmės yra paspartinti dėl netinkamai padengto detalių lako, yra lengviau išnykti sukibimo jėgoms) – yra pagrįsta objektyviais duomenimis – pareiškėjas neeksploatavo originaliai laku padengtų stogo apdailos detalių, jos buvo pažeistos krušos metu.“

Draudikas pabrėžė, kad ekspertinio tyrimo pagrindu draudiko padarytą išvadą, kad žalą automobiliui lėmė jo natūralus nusidėvėjimas, patvirtina duomenys, jog, netinkamai ir nekokybiškai atlikus automobilio remontą, būtų nustatytas draudiko eksperto užfiksuotas automobilio sugadinimas. Draudiko vertinimu, iš remonto įmonių surinkti duomenys ir draudiko papildomai surinkta informacija apie iki pareiškėjo nurodyto įvykio buvusius automobilio sugadinimus „dar kartą patvirtina draudiko eksperto padarytą išvadą, kad lakas atšoko pamažu, išnykus sukibimo jėgoms tarp skirtingų medžiagų dėl natūralių polimerų senėjimo procesų ir jų savybių keitimosi“.

Atsižvelgiant į Draudimo įstatymo 98 straipsnio 1–3 dalyse įtvirtintas draudimo sutarties šalių pareigas įvykiui, taip pat kasacinio teismo suformuotą minėtų teisinių santykių, kilus civilinio pobūdžio ginčui, aiškinimo ir taikymo praktiką, pažymėtina, kad draudikas įrodymais pagrindė sprendimą atsisakyti mokėti draudimo išmoką. Tačiau pareiškėjas, ginčydamas draudiko sprendimą, nepateikė jokių įrodymų, leidžiančių suabejoti draudiko pateiktomis ekspertų išvadomis (kurių duomenys neprieštaruoja kitiems įvykio administravimo metu surinktiems įrodymams ir kurie buvo pagrįsti papildomai draudiko surinktais faktiniais duomenimis).

Pažymėtina, kad pareiškėjas aplinkybes, jog automobilio sugadinimai gali būti susiję su įvykiu, iš esmės grindžia tik subjektyviais savo paaiškinimais. Kadangi draudiko pateikti įrodymai pagrindžia, jog pareiškėjo patirtą žalą lėmė ne draudėjos neteisėti veiksmai, pareiškėjo nurodytos aplinkybės, kad žala automobiliui buvo padaryta įvykio metu, yra neįrodytos.

Atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos bankui nebuvo pateikta įrodymų, patvirtinančių, kad pareiškėjo patirtą žalą lėmė draudėjos neteisėti veiksmai, nėra pagrindo konstatuoti, kad draudėjai dėl įvykio kyla civilinė atsakomybė. Kadangi įvykis gali būti pripažintas draudžiamuoju tik nustačius Taisyklių 4 punkte ir CK 6.246–6.249 straipsniuose įtvirtintas civilinės atsakomybės taikymo sąlygas, draudiko sprendimas įvykio nepripažinti draudžiamuoju yra pagrįstas.

Remiantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visumos vertinimu, darytina išvada, kad pareiškėjo draudikui keliamas reikalavimas įvykį pripažinti draudžiamuoju ir dėl įvykio pareiškėjui išmokėti draudimo išmoką yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.